

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
3

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 246

*Περὶ συνδρομῆς θεμάτων τιμῶν
τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον 1.

Υπόχρεοι καταβολῆς τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 220 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς ἐτροποποιηθῇ ὁφειλόμενον τέλος, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς μεταβιβάσεις ἐποικιστικῶν ἀκινήτων βαρύνει τὴν πωλητὴν τοῦ ἀκινήτου. δι' ὃ ποσὸν ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ οἰκίῳ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος τοῦ ἀκινήτου. Τὸ τέλος τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τῆς διαγραφῆς μεταξὺ τῆς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως καὶ τοῦ ἐν τῷ μεταβιβαστικῷ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος, βαρύνει μόνον τὸν ἀγοραστήν, νοουμένου ὡς τοιοῦτον καὶ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως διὰ πλειστηριασμοῦ.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Α. 3958/59, τὸ ὁφειλόμενον ὡς ἄνω τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου μεταβιβάσεως (παρ. 1) ἢ τῆς ὑπεβολῆς τῆς πρὸς τὸ Εἰρηνοδίκειον αἰτήσεως κυρώσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ τελευτήσεως τῆς προσηκωνηθείσης δικαιοπραξίας (παρ. 2 καὶ 5 ἐδάφ. 2) ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου (παρ. 2 ἐδάφ. 1) καὶ βαρύνει τὸν πωλητὴν μὲν διὰ τὸ τέλος τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τῷ ἐν τῷ οἰκίῳ μεταβιβαστικῷ ἔκθεσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένων τιμημάτων καὶ μέχρι τοῦ ὕψους αὐτοῦ, τὸν ἀγοραστήν δὲ διὰ τὸ ἀναλογεῖν τέλος ἐκ τῆς τυχόν προκυπτούσης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκον. Ἐφορίας ὑπολογισθεμένης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ τοῦ ἐν τῷ μεταβιβαστικῷ ἐγγράφῳ ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένου τιμήματος.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλογὴ ἀπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.

1. Ἀγροτικὰ ἐποικιστικὰ ἀκίνητα ἀπαλλάσσονται ἐφεξῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 220 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 1832/51 καὶ συμπληρωθῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Α. 3784/57, προβλεπόμενον εἰδικὸν τέλος ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀγοραστής τυχὼν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργός.

2. Τῆς προηγουμένης ἀπαλλαγῆς, ἐξαιροῦνται τὰ ἀγροτικὰ ἐποικιστικὰ ἀκίνητα τὰ ἔχοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὁριστικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, τοῦ προορισμοῦ των ἢ τῆς τουριστικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς ἀξιοποιήσεως τῆς περιοχῆς, οἰκοπεδικὴν ἀξίαν.

3. Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ὡς ἄνω τέλος, ἡ πρᾶξις διανομῆς ἐποικιστικῶν ἀκινήτων. Κατὰ τὴν πρώτην ὁμως, μετὰ τὴν δικινῆν τοῦ ἀκινήτου μεταβίβασιν ἐκάστου ἐπὶ μέρους μεριδίου ἐπιβάλλεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐξαγωγῆς τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

4. Αἱ ἐξαίρεσεις ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 1832/1951 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται καὶ αἱ αἰτεῖαι θανάτου πρᾶξεις.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ
ἐπὶ γενομένων ἤδη μεταβιβάσεων.

1. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κυρωθεῖσων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Α. 3958/1959 μεταβιβάσεων ἐποικιστικῶν ἀκινήτων, τὸ βεβαιωθὲν καὶ μὴ καταβληθὲν τέλος ἐποικισμοῦ μετὰ τῶν προσηκόντων, προσθέτων τελῶν, προστίμων ἢ τόκων ὑπερημερίας, διαγράφεται. ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ ὁ ἀγοραστής εἶναι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργός. Τυχὼν καταβληθέντα ὁμως ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν μεταβιβάσεων ἐποικιστικῶν ἀκινήτων, ὧν ὁ ἀγοραστής δὲν εἶναι κατ' ἐπάγγελμα γεωργός ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, τὰ βεβαιωθέντα ποσὰ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ἐποικισμοῦ, μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν, προσηκόντων προστίμων ἢ τόκων, ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς προκυψάσης ἐκ τῆς, μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, μεταξὺ τῆς ἐν τῷ οἰκίῳ μεταβιβαστικῷ ἔκθεσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένης ἀξίας καὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως ἢ κυρώσεως ἐκτιμηθείσης τοιαύτης, ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ὁ μέρος ἀφοροῦν τοὺς πωλητάς, διαγράφονται. Τὰ τυχὼν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται. Βεβαιώσεις γινόμεναι εἰς ἕαρος τῶν ἀγοραστῶν ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι μηδεμιᾶς ἀπαλλαγῆς χωρὺς ὡς πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ ἀλληλεγγύῃ κατὰ νόμον ὑποχρέωσης μετὰ τῶν πωλητῶν ἢ υποχρέωσης περιορίζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς μὴ δικαιουμένων εἰς ἀναγωγήν κατὰ τῶν πωλητῶν διὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος, τῆς τοιαύτης ὀφειλῆς των.

"Αρθρον 4.

Τὸ Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ
ἐπὶ ἀπαλ/σεως γεωργικῶν κληρῶν.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀνευρισκόμενῃ ἄξιᾳ ἀπαλλοτριουμένου γεωργικοῦ κληροῦ, προσαυξάνεται κατὰ τὸ βαρύνον τὸν δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ.

"Αρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ Α.Ν. 1539/1938, ὡς αὐταὶ ἀντικατεστήθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 1 παράγραφος 2 τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων» ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ἰ.Ν. Νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ κατὰ παντὸς αὐθαιρέτως κατέχοντος ἢ καταλαμβάνοντος κοινογρήστους ἢ διαθεσίμους ἐποικιστικὰς ἐκτάσεις (Ἀγροτικὸς Κώδιξ, Κώδιξ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν κλπ.). Ἡ διοικητικὴ ἀποβυλὴ διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, συντασσομένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δ/νσεως Γεωργίας.

"Αρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ **ΙΩΑΝΝ. ΚΡ. ΙΩΑΝΝΟΓΛΟΥ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ